

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 754/2019
04.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић Дичић, Драгана Аћимовића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Александра Михајловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 4К 901/16 од 08.02.2019. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 46/19 од 24.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Александра Михајловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 4К 901/16 од 08.02.2019. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 46/19 од 24.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 4К 901/16 од 08.02.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе наведено у изреци ове пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу 4Кж1 46/19 од 24.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адв. Александра Михајловића, а пресуда Основног суда у Крушевцу 4К 901/16 од 08.02.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Александар Михајловић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд

усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или пак исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Александра Михајловића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адв. Александар Михајловић, у образложењу захтева за заштиту законитости наводи да је доношењем правноснажних пресуда погрешно примењен кривични закон, када је суд нашао да се у радњама окривљеног стичу законска обележја једног кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, јер су изреком првостепене пресуде окривљеном стављене на терет две различите радње извршења предметног кривичног дела, које према ставу браниоца представљају два кривична дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, а не једно за које је окривљени оглашен кривим, из чега произилази да се у захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда за окривљеног је повољније да је оглашен кривим и осуђен за једно кривично дело, а не за два, како се то наводи у поднетом захтеву за заштиту законитости, те је наведени захтев браниоца окривљеног поднет на штету окривљеног, а бранилац није овлашћен да предузима радње (па и подноси захтев за заштиту законитости) на штету окривљеног (члан 71. став 5. ЗКП) већ то може само РЈТ (члан 483. став 2. ЗКП).

Надаље се у захтеву за заштиту законитости наводи да првостепени суд није поступио у складу са одредбом члана 505. ЗКП, а што би представљало повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, а која повреда не представља у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Како је, дакле, захтев за заштиту законитости у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, поднет на штету окривљеног, као и због повреде кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, из којих разлога је захтев за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу недозвољен, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, адв.

Александра Михајловића, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић